[1962 ఎస్ సి ఆర్ (1) 909]

అబ్దుల్ గఫూర్

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ మైసూర్

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్, ఎ. కె. సర్కార్, కె. ఎన్. వాంచూ, సి. దాస్ గుప్తా మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.)

మోటారు రవాణా -- ప్రచురితమైన మరియు ఆమోదించబడిన పథకం-పర్మిట్లు-రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ ద్వారా దరఖాస్తు-అవసరమైతే ఇతర రవాణా సేవల ద్వారా ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి దరఖాస్తు మరియు తేదీ యొక్క నోటీసు ప్రచురణ- మోటారు వాహనాల చట్టం, 1939 (IV ఆఫ్ 1939), సెక్షన్ 68-C, 68-F (1), Ch. IV-A.

మోటారు వాహనాల చట్టం, 1939 లోని సెక్షన్ 68-సి కింద మైసూర్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అండర్ టేకింగ్ ఒక పథకాన్ని ప్రచురించి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోదించిన తరువాత రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ ఎస్ 68-ఎఫ్ (1) కింద అనుమతుల కోసం దరఖాస్తులు చేసింది. చట్టంలోని ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీకి అనుమతులు మంజూరు చేయడానికి ముందు రెండవ ప్రతివాది అనుమతి కోసం రెండవ ప్రతివాది దరఖాస్తును సక్రమంగా ప్రచురించి, విజ్ఞప్తులు చేసినందుకు అతనికి నోటీసు ఇచ్చే వరకు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీని అనుమతి కోసం వ్యవహరించకుండా నిరోధించే సెర్టియోరారీ రిట్ కోసం దరఖాస్తు చేశాడు. (వినతిపత్రాలు సమర్పించడానికి ఆలస్యం) నోటీసుతో దరఖాస్తుల ప్రచురణ ఎస్ కింద అవసరమని ఆయన తరఫున వాదించారు. 57(3) చ. పర్మిట్ల కోసం వచ్చే దరఖాస్తులతో

వ్యవహరించేటప్పుడు రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ పాక్షిక న్యాయబద్ధంగా వ్యవహరించినందున చట్టంలోని IV మరియు ఆ అబద్ధాన్ని గమనించే హక్కు ఉంది.

అది ఒక పథకం అయినప్పుడు. సెక్షన్ 68-సి కింద తయారు చేసి ప్రచురించడం ఆమోదించబడింది మరియు సిహెచ్ లో పేర్కొన్న విధంగా పథకానికి అనుగుణంగా మరియు సరైన పద్ధతిలో దరఖాస్తు చేయబడింది. IV రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ ద్వారా ఇంకా ఏమీ నిర్ణయించబడలేదు మరియు పర్మిట్ మంజూరును తిరస్కరించే అవకాశం లేదు. ఈ విషయం యొక్క స్వభావం క్రింద చర్చించబడింది. 68F(1) అనేది S యొక్క నిబంధనలను ఆకర్షించదు. 57(3) ఇది పర్మిట్ కోసం దరఖాస్తును పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీపై కొన్ని విధులను నిర్దేశిస్తుంది. సెక్షన్ 57(3)లోని నిబంధనలకు, 68-ఎఫ్(1)లో పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధం లేదు.

శ్రీనివాసరెడ్డి వి. మైసూరు రాష్ట్రం, [1960] 2 ఎస్.సి.ఆర్. 130 అని పేర్కొన్నారు.

సెక్షన్ 68-ఎఫ్(ఐ) ప్రకారం చర్యలు తీసుకునేటప్పుడు రీజినల్ ట్రాన్స్ స్పోర్ట్స్ అథారిటీ ఎలాంటి పాక్షిక న్యాయ విధులను నిర్వర్తించదు మరియు పూర్తిగా మంత్రి హోదాలో పనిచేస్తుంది.

అసలు అధికార పరిధి: 1961 యొక్క పిటిషన్ నెంబరు 109.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద రిట్ పిటిషన్.

పిటిషనర్ తరఫున అటార్నీ జనరల్ ఎం.సి.సెతల్వాడ్, బి.ఆర్.ఎల్.ఐంగార్, కె.పి.భట్ వాదనలు వినిపించారు.

విశ్వనాథ శాస్త్రి, ఆర్.గోపాలకృష్ణన్, టి.ఎం.సేన్ ప్రతివాదుల తరుపున వాదనలు వినిపించారు.

1961. ఏప్రిల్ 12. కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది దాస్ గుప్తా, జె.

షహీన్ మోటార్ సర్వీస్ యజమాని అయిన పిటిషనర్ మైసూరు రాష్ట్రంలోని హసన్ జిల్లాలోని అర్చల్లి నుండి శరవణబెల్గొళ మార్గంలో మోటారు బస్సును అద్దెకు నడిపేవారు. 1939 మోటారు వాహనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 68-సి కింద మైసూర్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అండర్ టేకింగ్ ప్రచురించిన ఈ పథకంపై బాధిత వ్యక్తుల్లో ఒకరిగా పిటిషనర్ చట్టంలోని సెక్షన్ 68-డి(1) కింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అభ్యంతరాలను దాఖలు చేశారు. అయితే పిటిషనర్ అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, మాకు సంబంధం లేని స్వల్ప మార్పులకు లోబడి పథకానికి ఆమోదం తెలిపింది. 1959 డిసెంబర్ 22 న ఈ ఆమోదం లభించింది. ఆమోదించిన ఈ పథకానికి అనుగుణంగా రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ - మన ముందు రెండవ ప్రతివాది - అనుమతుల కోసం దరఖాస్తులు చేసింది, కానీ ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ అటువంటి అనుమతులను జారీ చేయడానికి ముందు, ప్రస్తుత పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది, మొదటిది, ఈ పథకాన్ని రద్దు చేయడానికి మరియు కొన్ని పర్యవసాన ఆదేశాలను జారీ చేయడానికి సెర్టియోరారీ యొక్క రిట్ మరియు రెండవది ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీకి "నిషేధం" వేచి ఉండాలని అభ్యర్థించారు. మా ముందు మూడవ ప్రతివాదిగా ఉన్న హసన్ డిస్ట్రిక్ట్ "2 వ ప్రతివాది చేసిన అనుమతి కోసం చేసిన దరఖాస్తులను సరిగ్గా ప్రచురించి, వాటిని పిటిషనర్ కు ఇచ్చేంత వరకు మరియు వాటిని పాటించడం లేదా చాప్టర్ IV-A లోని సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (1) షరతులకు అనుగుణంగా తన వాదనను వినిపించే వరకు వ్యవహరించకుండా ఉండాలి. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనలు విన్న ఈ కోర్టు 1961 మార్చి 21 న ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ద్వారా రిట్ పిటిషన్ ను రెండో ప్రార్థనకు మాత్రమే పరిమితం చేసేలా సవరించేందుకు పిటిషనర్ కు అనుమతినిస్తూ, ఈ రెండో ప్రార్థనకు సంబంధించి మాత్రమే ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలని ఆదేశించింది.

అందువల్ల మేము ఇప్పుడు ఆందోళన చెందుతున్న ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే, హసన్ జిల్లా ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ, రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ చేసిన అనుమతుల దరఖాస్తులను "వాటిని సక్రమంగా ప్రచురించి, దాని నోటీసును పిటిషనర్కు ఇచ్చే వరకు మరియు దానిపై తన అభ్యర్థనలను చేయడానికి అనుమతించే వరకు" వ్యవహరించకుండా రిట్ జారీ చేయాలా అనేది.

పర్మిట్ కోసం వచ్చిన దరఖాస్తులను సక్రమంగా ప్రచురించి, ఆ దరఖాస్తుల పిటిషనర్ కు నోటీసులు జారీ చేసే వరకు చట్ట ప్రకారం రాష్ట్ర రవాణా సంస్థకు ఎలాంటి అనుమతులు ఇవ్వరాదన్నది పిటిషనర్ వాదన. ఈ ప్రతిపాదనకు మద్దతుగా న్యాయవాదులు రెండు వాదనలు వినిపించారు-మొదటిది, చట్టంలోని నాల్గవ అధ్యాయంలోని సెక్షన్ 57(3) ప్రకారం, దరఖాస్తుకు సంబంధించి అభ్యర్థనలను సమర్పించే తేదీకి ముందు నోటీసుతో అటువంటి ముందస్తు ప్రచురణ అవసరం మరియు చాప్టర్ IV-A లోని సెక్షన్ 68-బి పర్యవసానంగా నాల్గవ అధ్యాయంలోని సెక్షన్ 57(3) లోని పై నిబంధనలను అనుసరించాల్సి ఉంటుంది. సెక్షన్ 68.ఎఫ్ కింద చేసిన అనుమతుల దరఖాస్తులను విచారించేటప్పుడు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ పాక్షిక న్యాయ సామర్థ్యంతో వ్యవహరిస్తుందని, అందువల్ల పర్మిట్ల జారీతో ప్రభావితమయ్యే పిటిషనర్ నోటీసుకు అర్హులని రెండో వాదన.

సెక్షన్ 68-బి ప్రకారం నాల్గవ అధ్యాయంలోని నిబంధనలు "నాల్గవ అధ్యాయంలో అసంబద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ" ప్రభావం చూపుతాయి.

912

చాప్టర్ 4-ఎలోని అంశాలకు సంబంధించి నాల్గవ అధ్యాయంలోని ఏవైనా నిబంధనలు వర్తిస్తాయని ఇది సానుకూలంగా ఏమీ చెప్పలేదు, కానీ చాప్టర్ 4-ఎలోని చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధనలకు సంబంధించి ఏదైనా ప్రశ్న ఉత్పన్నమైతే, దానికి మరియు చాప్టర్ 4 లోని కొన్ని నిబంధనలకు మధ్య వైరుధ్యం ఉందనే

కారణంతో దానిని వర్తింపజేయడంలో ఇబ్బంది ఉందని ఇది ప్రతికూలంగా అందిస్తుంది. చాప్టర్ 4-ఎలోని నిబంధనలు వర్తిస్తాయి. మిస్టర్. అటువంటి ఇబ్బంది లేకపోతే నాల్గవ అధ్యాయంలోని అన్ని నిబంధనలు 4-ఎ చాప్టర్ కింద చర్చించిన విషయాలకు వర్తిస్తాయని ఈ నిబంధనలో అంతర్లీనంగా ఉందని అయ్యంగార్ వాదించారు. మా దృష్టిలో ఈ వాదన అవాస్తవం. అదంతా అంతే. 4 వ అధ్యాయంలోని కొన్ని నిబంధనలు నాల్గవ అధ్యాయం-ఎలోని విషయాలకు వర్తిస్తాయని 68-బి ముందుగా ఊహించబడింది; నాల్గవ అధ్యాయంలోని నిబంధనలు ప్రాథమికంగా వర్తించే ఒక అంశం మీద, చాప్టర్ 4-ఎలో కూడా ఒక నిబంధన వర్తిస్తుందని, ఇది చాప్టర్ 4-ఎ లోని నిబంధన నాల్గవ అధ్యాయంలోని సంబంధిత నిబంధనతో అసంబద్ధంగా ఉన్నంత వరకు వర్తిస్తుందని చెబుతుంది. నాల్గవ అధ్యాయంలోని నిబంధనలు వర్తిస్తాయో లేదో సెక్షన్ 68-బి ఏమీ చెప్పలేదు మరియు స్పష్టంగా లేదా అంతరార్థం ద్వారా మార్గదర్శకత్వం ఇవ్వదు. నాల్గవ అధ్యాయంలో ఒక నిర్దిష్ట నిబంధన (చాప్ లోని ఏ నిబంధనలకు పొంతన లేకుండా ఉంది) అని తెలుసుకోవడానికి. IV-A) చాప్టర్ IV-A కింద ఉన్న ఒక విషయానికి వర్తిస్తుందో లేదో, మనం ప్రశ్నార్థకమైన విషయాన్ని పరిశీలించాలి మరియు తరువాత అది నాల్గవ అధ్యాయంలోని ఆ నిర్దిష్ట నిబంధనను ఆకర్షించే స్వభావాన్ని కలిగి ఉందో లేదో నిర్ణయించాలి.

అలాంటప్పుడు ఎస్ కింద ఏం వ్యవహారం డీల్ చేశారు. ప్రస్తుత కేసులో మనం దేనికి సంబంధించి 68-ఎఫ్(1)తో ఆందోళన చెందుతున్నాం? సెక్షన్ 68-డి(2) కింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇప్పటికే ఒక పథకానికి ఆమోదం తెలిపినప్పుడు సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (1) అమల్లోకి వస్తుంది. ఆమోదించిన పథకాన్ని అమలు చేయడానికి రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ నడపాలి మరియు ఆపరేట్ చేయాలి. ఈ పథకం కింద రవాణా సేవకు రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ నుంచి పర్మిట్ ఉండాలి. సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (1) ప్రకారం రాష్ట్ర రవాణా

సంస్థ అనుమతి (i) ఆమోదించిన పథకానికి అనుగుణంగా మరియు (ii) చాప్టర్ IV లో పేర్కొన్న విధంగా పర్మిట్ కోసం దరఖాస్తు చేయాల్సి ఉంటుంది.

913

అది పూర్తయిన తరువాత, ఉప విభాగం "ఒక ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ రాష్ట్ర రవాణా సంస్థకు అటువంటి అనుమతిని జారీ చేస్తుంది", మరియు ఇది "నాల్గవ అధ్యాయంలో ఉన్న దానికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ" అని చెబుతుంది. సెక్షన్ 57(3)లోని నిబంధనలకు, 68-ఎఫ్(1)లోని అంశాలకు సంబంధం లేదని స్పష్టమవుతోంది. సెక్షన్ 57(3) ప్రకారం పర్మిట్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నప్పుడు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీకి కొన్ని విధులు ఉంటాయి. ఈ షరతులు (1) అథారిటీ కార్యాలయంలో పరిశీలన కోసం దరఖాస్తును అందుబాటులో ఉంచడం, (2) దరఖాస్తు లేదా దాని సారాంశాన్ని నిర్ణీత పద్ధతిలో ప్రచురించడం, దానికి సంబంధించి విజ్ఞప్తులు సమర్పించే తేదీ మరియు దరఖాస్తు మరియు ఏవైనా ప్రాతినిధ్యాలు ఉన్న తేదీ మరియు సమయం మరియు ప్రదేశం, అందుకున్న వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. ఎస్ కింద. 68-ఎఫ్ (1) ఇదివరకే పేర్కొన్నట్లుగా, ఆమోదించిన పథకానికి అనుగుణంగా మరియు చాప్ లో పేర్కొన్న విధంగా చేసినట్లయితే పర్మిట్ మంజూరును తిరస్కరించే అవకాశం ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీకి లేదు. IV. పర్మిట్ కోసం రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ నుండి దరఖాస్తు అందుకున్నప్పుడు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ యొక్క విధి ఏమిటంటే, ఇది ఆమోదించబడిన పథకానికి అనుగుణంగా ఉందో లేదో తెలుసుకోవడానికి దరఖాస్తును స్వయంగా పరిశీలించడం మరియు రెండవది నాల్గవ అధ్యాయంలో నిర్దేశించిన విధంగా తయారు చేయబడిందా అని చూడటం. ఇది రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ తనంతట తాను నిర్వర్తించాల్సిన కర్తవ్యం మరియు ఈ మార్గంలో రవాణా సేవల కోసం

ప్రజలు లేదా ఇప్పటికే ఉన్న పర్మిట్ హోల్డర్ల నుండి సహాయం అడిగే ప్రసక్తే లేదు. ఈ వ్యవహారంలో సాధారణ ప్రజలకు గానీ, పర్మిట్ హోల్డర్కు గానీ ఎలాంటి పాత్ర లేదు.

సెక్షన్ 57(3) ప్రకారం నాల్గవ అధ్యాయం కింద చేసిన దరఖాస్తును పరిశీలనకు అందుబాటులో ఉంచడానికి, దరఖాస్తు లేదా దాని సారాంశాన్ని ప్రచురించడానికి, వినతులు సమర్పించే తేదీ, సమయం మరియు స్థలాన్ని నోటీసుతో ప్రచురించడానికి, దరఖాస్తును మంజూరు చేయాలా వద్దా అనే దానిపై ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ సరైన నిర్ణయానికి రావడానికి వీలు కల్పిస్తుంది.

914

నాల్గవ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న విధంగా చేయని దరఖాస్తును రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ అస్సలు పరిగణనలోకి తీసుకోదు. కానీ అది సరైన పద్ధతిలో తయారు చేయబడినంత మాత్రాన దరఖాస్తుదారుడికి అనుమతి లభించదు. దరఖాస్తును అనుమతించాలా వద్దా అని అన్ని సంబంధిత విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని నిర్ణయించడం ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ యొక్క విధి. ఇతర ఆపరేటర్లు మరియు ప్రజలు కూడా కేసు యొక్క అర్హతల ఆధారంగా అనుమతి ఇవ్వవద్దని అథారిటీని ఒప్పించడానికి విజ్ఞప్తులు చేయడానికి చట్టపరమైన హక్కును కలిగి ఉన్నారు. ఈ కారణంగానే రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ సరైన నిర్ణయానికి రావడానికి అన్ని రకాల సహాయ సహకారాలు పొందేలా సెక్షన్ 57 లోని సబ్ సెక్షన్ 3 లో నిబంధనలు రూపొందించాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. అయితే సెక్షన్ 68-సి కింద ఒక పథకాన్ని రూపొందించి ప్రచురించినప్పుడు, ఆ పథకానికి అనుగుణంగా దరఖాస్తు చేసుకున్నప్పుడు, చాప్టర్ 4 లో పేర్కొన్న విధంగా సరైన పద్ధతిలో దరఖాస్తు చేసినప్పుడు, ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ ఇంకా ఏమీ నిర్ణయించాల్సి ఉంది. సెక్షన్ 68-ఎఫ్(1) కింద ప్రస్తావించిన అంశం స్వభావం 57(3)లోని ఏ విధమైన నిబంధనలను ఆకర్షించదు, ఆకర్షించదు.

శ్రీనివాస రెడ్డిలో ఆ విషయాన్ని ఇక్కడ ప్రస్తావించవచ్చు. & లేదా.3. v. మైసూర్ రాష్ట్రం & ఓర్స్. (1) ఎస్ కింద చేసిన దరఖాస్తుకు సెక్షన్ 57(3) వర్తిస్తుందా లేదా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. 68 ఎఫ్ (1). ఆ కేసులోని వాస్తవాలను బట్టి ఈ దరఖాస్తు నాలుగో అధ్యాయంలో ఇచ్చిన విధంగా చేయలేదని, వాస్తవానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 57(2)ను ఉల్లంఘించిందని, అందువల్ల అలాంటి దరఖాస్తుకు ఎలాంటి అనుమతి ఇవ్వలేమని కోర్టు భావించింది. సెక్షన్ 68-ఎఫ్ కింద దరఖాస్తులకు వర్తించే సెక్షన్ 57(2)లోని నిబంధన ఏమిటంటే, పర్మిట్ అమల్లోకి రావాలని కోరిన తేదీకి ఆరు వారాల ముందు లేదా ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ అటువంటి తేదీలలో అటువంటి దరఖాస్తును స్వీకరించడానికి తేదీలను నిర్ణయిస్తే పర్మిట్ కోసం దరఖాస్తు చేయాలి. ఆ సందర్భంలో 57(2)లోని ఈ నిబంధన వాస్తవానికి (1) [1960] 2 ఎస్.సి.ఆర్. 130 ని చేసే పద్ధతి అని కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

915

సెక్షన్ 57(3)లోని నిబంధనలకు దరఖాస్తు చేసే విధానానికి, సెక్షన్ 68-ఎఫ్(1) కింద వ్యవహరించిన వ్యవహార స్వభావానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదని చెప్పలేం. 57(3) ఆకర్షించబడలేదు.

సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (1) కింద స్టేట్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అండర్ టేకింగ్ చేసిన దరఖాస్తుతో వ్యవహరించేటప్పుడు రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ క్వాసి-జ్యుడీషియల్ అథారిటీగా పనిచేస్తుందనేది తదుపరి వాదన. సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (2) ప్రకారం ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ మరే ఇతర పర్మిట్ పునరుద్ధరణ కోసం దరఖాస్తును తిరస్కరించవచ్చు లేదా ఇప్పటికే ఉన్న పర్మిట్ను రద్దు చేయవచ్చు లేదా కొన్ని విషయాలలో ఇప్పటికే ఉన్న పర్మిట్ నిబంధనలను సవరించవచ్చు, ఆమోదించిన పథకానికి అమల్లోకి తెచ్చే ఉద్దేశ్యంతో సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (1) కింద దరఖాస్తు చేసినప్పుడు ప్రస్తుత పర్మిట్ హోల్డర్లకు మరియు రాష్ట్ర రవాణా సంస్థకు మధ్య విభేదాలు ఉంటాయి. డీల్ చేశారు.

సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (2) కింద ఏ చర్య తీసుకోవాలో నిర్ణయించేటప్పుడు అథారిటీ ఆమోదించబడిన పథకం యొక్క నియమనిబంధనలతో ముడిపడి ఉందని మరియు పథకం యొక్క నిబంధనలను అమలు చేయడానికి అవసరమైనది చేయడమే అతని విధి అని మనకు అనిపిస్తుంది. అనుమతుల పునరుద్ధరణ లేదా పర్మిట్ల రద్దు లేదా ప్రస్తుతం ఉన్న పర్మిట్ల నిబంధనలను సవరించడానికి దరఖాస్తులను తిరస్కరించడం నిజంగా ఈ పథకం నుండి వస్తుంది. కాబట్టి కర్తవ్యం కేవలం యాంత్రికం మాత్రమే; మరియు ఈ విషయాలలో ప్రస్తుత ఆపరేటర్లకు మరియు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ నిర్ణయించాల్సిన రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ మధ్య ఏదైనా విభేదాలు ఉన్నాయని చెప్పడం సరికాదు. అందువల్ల చర్య తీసుకునేటప్పుడు దానిని పొదుపు చేయడానికి ఎటువంటి సమర్థన లేదు. 68-ఎఫ (2) ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ పాక్షిక-న్యాయ విధులను నిర్వహిస్తుంది. 68-ఎఫ్(2) సెక్షన్ 68-ఎఫ్(1) కింద అనుమతుల జారీపై ఆధారపడాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉందన్నారు. ఈ పథకానికి ఆమోదం లభించిన తర్వాత దాని నుంచి 68-ఎఫ (1) కింద చర్యలు, అదే సమయంలో సెక్షన్ 68-ఎఫ (2) కింద చర్యలు కూడా అదే పథకం నుంచి వస్తాయి. సెక్షన్ 68-ఎఫ (1) కింద అనుమతుల కోసం వచ్చే దరఖాస్తుల విషయంలో ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ పాక్షిక న్యాయపరమైన విధులను నిర్వర్తిస్తుందనే వాదన 68-ఎఫ (2) కింద తీసుకునే చర్య వల్ల విఫలమవుతుంది.

916

రీజినల్ ట్రాన్స్పోర్ట్ అథారిటీ పర్మిట్ జారీ చేసినప్పుడు ఎస్ కింద పర్మిట్ షరతులకు జతచేయవచ్చని తరువాత చెప్పారు. చట్టంలోని 48(3) ప్రకారం.. సెక్షన్ 48(3) ప్రకారం స్టేజ్ క్యారేజ్ పర్మిట్ మంజూరు చేయాలని రీజినల్, ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ నిర్ణయిస్తే సబ్ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న షరతుల్లో దేనినైనా పర్మిట్ కు జతచేయడానికి అధికారం ఉంటుంది. సెక్షన్ 68-ఎఫ (1) పర్మిట్ యొక్క

"మంజూరు" గురించి చెప్పలేదు, కానీ ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ "పర్మిట్" జారీ చేయాలని పేర్కొంది. ఏదేమైనా, అటువంటి అనుమతికి ఏ షరతులు జోడించాలో ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ నిర్ణయించాల్సి వస్తే, అది అర్ధ-న్యాయ విధులను నిర్వహిస్తుందని చెప్పడం సాధ్యం కాదు. ఎందుకంటే, ఆ విషయాన్ని నిర్ణయించేటప్పుడు ప్రాంతీయ రవాణా అథారిటీ ప్రజల ప్రయోజనాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, కానీ దాని వల్ల ఒక వైపు రాష్ట్ర రవాణా సంస్థకు, మరోవైపు ప్రజలకు మధ్య ఎటువంటి విభేదాలు తలెత్తే ప్రసక్తే లేదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, రీజనల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీ స్టా-టే ట్రాన్స్ పోర్ట్ అండర్ టక్ యొక్క అప్లికేషన్ తో వ్యవహరించేటప్పుడు పూర్తిగా మంత్రి హోదాలో పనిచేస్తుంది. సెక్షన్ 68-ఎఫ్(ఐ) కింద.. ఇతర సందర్భాల్లో, ఇతర విషయాల్లో రీజినల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ అథారిటీకి పాక్షిక న్యాయపరమైన విధులు ఉన్నందున సెక్షన్ 68-ఎఫ్ (ఐ) కింద దాని విధులను పాక్షిక న్యాయ విధులుగా మార్చలేం.

అందువల్ల పర్-ఎంఐటీ దరఖాస్తులను సక్రమంగా ప్రచురించి, పిటిషనర్ కు నోటీసులు ఇచ్చే వరకు రాష్ట్ర రవాణా సంస్థకు ఎలాంటి అనుమతులు ఇవ్వరాదన్న పిటిషనర్ వాదన సరికాదన్నది మా నిర్ధారణ. ఫలితంగా పిటిషనర్ కు ఎలాంటి ఉపశమనం లభించదు. ఖర్చులతో పిటిషన్ ను కొట్టివేశారు.

పిటిషన్ కొట్టి వేయబడింది.